

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku M.K.
przy uczestnictwie D. M.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 22 grudnia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 24 października 2019 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. stwierdza, że każdy z uczestników ponosi we własnym zakresie koszty postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ta regulacja przesądza, że orzeczenie w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zapada tylko po uprzednim dokonaniu oceny istnienia przyczyn określonych w powołanym przepisie, tylko one bowiem i ich uzasadnienie mogą być

przedmiotem tzw. „przedsądu” i decydują o jego wyniku. Jednocześnie przypomnieć trzeba, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Przypomnieć ponadto należy, że zgodnie z art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c., skarga kasacyjna - obok niezbędnych elementów konstrukcyjnych w postaci oznaczenia zaskarżonego orzeczenia wraz ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany - powinna zawierać, jako jeden z jej elementów formalnych, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej skarżący powinien wskazać wynikającą z art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. ustawową przyczynę, która jego zdaniem w sprawie wystąpiła i uzasadnia przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania; skarżący ma obowiązek przedstawić argumentację jurydyczną wskazującą na wystąpienie danej, ustawowej, przesłanki. Przypomnieć też należy, że uzasadnienie podstaw skargi (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) oraz uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) stanowią odrębne i niezależne elementy skargi, pełniąc w niej odmienną rolę, a zatem powinny być w skardze przedstawione oddzielnie, choć nie można wykluczyć, że podniesione w nich argumenty będą się częściowo powtarzać (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52; z dnia 3 grudnia 2003 r., I CK 421/03, Prok. i Pr. 2004, nr 2, poz. 38). Z treści złożonej skargi wynika, że wniosek o jej przyjęcie do merytorycznego rozpoznania został oparty na przesłance oczywistej zasadności (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Twierdzenie o oczywistej zasadności skargi nie zostało jednak wypełnione przez skarżącą treścią, co uniemożliwia ocenę zasadności wniosku. Argumentacja powołana w celu przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została scalona z uzasadnieniem podstaw kasacyjnych. Takie ujęcie zacierza sens szczególnego wymagania określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. i uniemożliwia Sądowi Najwyższemu ocenę przyczyn kasacyjnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., II UK 451/13, z dnia 5 kwietnia 2017 r., II CSK 688/16, z dnia 4 lipca 2017 r., III CSK 64/17,

i z dnia 10 maja 2018 r., I CSK 800/17). Sąd Najwyższy nie ma obowiązku poszukiwania w treści skargi argumentów właściwych dla podstaw skargi i dla przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ich porządkowania i selekcji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., II UK 451/13, z dnia 5 kwietnia 2017 r., II CSK 688/16, z dnia 4 lipca 2017 r., III CSK 64/17 i z dnia 10 maja 2018 r., I CSK 800/17- niepubl.).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.